

στους σταύλους, κ' έτρεξε κοντά στον Πέτρο. Ήταν ή Νινέτ!

Στις λάμψεις των πρώτων φλογών που άρχιζαν να τρώνε τώρα τη σκεπή του σταύλου, άνάμεσα στους καπνούς και στις σπίθες, οι χωρικοί είδαν την Νινέτ ν' άρπάξει τον ταβρο από τα κέρατα.

— Φύγε, Πέτρο, φύγε!... φώναξε στο νέο, σφιγγόντας δυνατά το άγιοιμένο ζωό.

Ο Πέτρος πήδησε προς τα πίσω κ' έπεσε λιπόθυμος στα χέρια των χωρικών.

Τό ζωό, μόλις πέρασε το πρώτο του έφραγμα, μούγγιζε άγρια, στήριχτηκε στα πσινά πόδια του και έφρονιζε το βάρος του σώματός του πάνω στην άτυχη κόρη, ξέφυγε άπ' τα χέρια της, την χτύπησε δυνατά με τα κέρατά του στο στήθος, την έρριξε κάτω και χάθηκε μοναχίζοντας μέσα στο σκοτάδι...

Την αυγή ή φωτιά είχε σβήσει, μιά είχε κάμει μεγάλη καταστροφή. Ο γέρο-Μελέν καθισμένος μπρός στα έφραγμα έκλαιγε.

— Έξαφνα μιά ύπνετρια κατάχλωμη βγήκε στην πόρτα του σπιτιού και τού φώναξε:

— Ά είνε τρομερό! τρομερό!... Έλάτε! έλάτε!

Ο Μελέν έτρεξε ν' άνέβη επάνω. Ξαπλωμένη σ' ένα κρεβάτι ή Νινέτ, μουσκεμένη από το αίμα που τρεχε άπ' τις βαθείς πληγές του στήθους της, παραληρούσε:

— Πέτρο... σ' άγαπώ!... Σ' άγαπώ... κ' όμως θά πάρη μιάν άλλη, γιατί... γιατί εγώ είμαι φτωχή!... Έκείνη έχει χρήματα και χωράνια... Ή φωτιά!... Ή φωτιά!... Έγώ την έβαλα!... Δέν με είδε κανείς, δέ μ' άκουσε κανείς.

Έξαφνα ή φωτιά της έγινε άπαλή και άκρια βούρκωσαν τα μάτια της: — Σ' άγαπώ τόσο, Πέτρο!... Άν ήσουν φτωχός σάν κ' έμένα. Θά μ' άγαπούσες και σ' ού; Πές μου! Θά ζούσαμε τόσο ευτυχισμένοι, Πέτρο!...

Τό δαμάτιο είχε γεμίσει από κόμο που άκουε με κοιμένη άναπνοή τα λόγια της Νινέτ.

Έξαφνα, ή άτυχη κόρη τινάχτηκε πάνω με μιά άπότομη κίνηση, και στάθηκε όρθή, χειρονομώντας και τραυλίζοντας:

— Ή νόχτα είνε μαύρη! Σηκώθηκε ό άέρας... Σηκώθηκε... Όλοι κοιμούνται... Έμπρός!... Τι κίνουμα; Πρέπει να βάλω φωτιά, να τα κάψω όλα!... Χαρτί... σπέρτα, παντόφ φωτιά... Νά καούν όλα, να μείνη φτωχός και τότε... τότε θά μ' άγαπήση!

...Τώρα όμως πρέπει να κοιμηθώ... Ή φωτιά άγλυπνά... Μά τα σκυλιά γαυγίζουν πολύ δυνατά... Σώπασε μια στιγμή κ' ύστερα εξακολούθησε:

— Πέτρο, Πέτρο ή κυρά Μοαρό δέ θά σού δώσει την κόρη της!... Ω είμαι ευτυχισμένη! Θά μ' άγάπησης τώρα, θά μ' άγαπήσης!

Ξανασώπασε και κύταξε γύρω της τρομαγμένη.

Έξαφνα, με πρόσωπο άλλοιωμένο άπ' τον τρόμο, άπλωσε τα χέρια της, κράζοντας:

— Οί χωροφύλακες!... Οί χωροφύλακες!...

Έσφιξε με τίς γροθιές της τους έπίδρους της πληγής της, και άφήνοντας μιά στεγνή πονεμένη κραυγή σοορίαστρε καταγής.

Ο γέρο-Φοργιάκος έσκυψε επάνω της και ψιθύρισε:

— Πέθανε!...

Ύστερα έκανε νόημα σέ δυό χωριάτες να τή βάλλουν στο κρεβάτι.

Μιά βαθεία ταραχή κατείχε το πλήθος.

Έξαφνα κάποιος ειπε:

— Αύτη έκαμε όλο το κακό!... Αύτη έβαλε τή φωτιά.

Τότε ό Πέτρος προχώρησε ήσυχα ήσυχα προς τό κρεβάτι της νεκρής και με άργή φωνή ειπε:

— Μού έσωσε τή ζωή μου!... Άς είνε συχωρημένη!...

Και γονατίζοντας κοντά στο κρεβάτι της, άρχισε να προσεύχεται.

PENE ZIA

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

— Ή έπιστήμη είνε για μερικούς ανθρώπους μιά μεγάλη και οθρανιά θεοτής. Για τους περισσότερους όμως δέν είνε παρά μιά καλή γελάδα από την όποιαν άρμόγουν τό γάλα τους. (Zilleg)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Σύμφωνα με μιά στατιστική που καθιερώθηκε τελευταία στο Λονδίνο, ή περισσότερες πυρκαγιές γίνονται στην Άγγλία τόν 'Οκτώβριο κ' ή λιγότερες τόν Μάιο. Πήρουν ή 'Ασφαλιστικές Έταιρίες πληρώσανε για πυρκαγιές που έγιναν στην Άγγλία τόν 'Οκτώβριο 11.000.000 λίρες και μόνον 400.000 λίρες για πυρκαγιές που έγιναν τόν Μάιο.

— Τελευταία έγινε στο Λονδίνο μιά πολύ περιεργή πανευρωπαϊκή έκθεση... πολυλόσσαν άνθρωποι. Βραβεύτηκε—μ' έπαθλο 3 χιλιάδων λιρών—ένας Πολωνοεβραίος καθηγητής, που απέδειξε ότι μιλά 200 γλώσσες!

— Κάθε εβδομάδα πεθαίνουν στο Λονδίνο 750—850 άνθρωποι. Ο αριθμός αυτός τών θανάτων δέν έχει αλλάξει στην Άγγλική πρωτεύουσα από δεκαετησίαις.

— Στόν Καναδά καταναλώνονται κάθε χρόνο, παγωτά αξίας 4.138.000 λιρών. Τό γάλα που χρησιμοποιεί για τά παγωτά αυτά τό άρμόγουν από 46.000 αγελάδες χ...

— Ή μεγαλύτερη πτώσις όγκοπαύων συνέβη στην Έλβετία πρό ένος αιώνος. Έπεσαν τότε 5 εκατομμύρια τόνοι πάγου, από ύψος 2.800 μέτρων κ' έκλίσαν προς τά κάτω με ταχύτητα 300 μιλίων την ώραν!...

— Σ' ένα Άμερικανικό χωριό υπάρχει ένας σκύλος, τόσο δυνατός, όστε μπορεί να κινή ένα βαδάμαξο! Τό σκυλί αυτό δέν είνε μεγαλώσωμο, τρώγει όμως δυο κ' ένα λιοντάρι!

— Τελευταία έφώγησε στο Ζωολογικό ήπειο της Ν. Υόρκης ένας πύθκος. Ή πύθκινά του, μόλις είδε τόν σύντροφό της νεκρό, άρχισε να σκούψι λυπητέρα και στο τέλος κυλιστηκε νεκρή κ' αύτη έπάνω στο σώμα του συζύγου της!...

— Στή Γαλλία βγήκανε τόν περασμένο χρόνο 9.000 σοβάρια φιλολογικά, φιλοσοφικά και τεχνολογικά βιβλία, 1005 επιστημονικά, 850 βιβλία έφηρμοσμένης επιστήμης και 483 με ποικιλία ύλης.

— Ή Όλλανδία έχει σήμερα τίς τελευταίες και καλλιτεχνικότερες τυπογραφικές έγκαταστάσεις.

— Τα περισσότερα βιβλία διαβάζονται στή Γερμανία.

— Ή Έλβετία είνε σήμερα ή περισσότερο στενοχωρημένη οικονομικά χώρα της Ευρώπης.

Στόν Καναδά υπάρχει ένα είδος λαγών που δέν είνε ήμεροι και δειλό όπως οι λαγοί τών άλλων τόπων, άλλ' άγριοι και έπιθετικοί. Οι λαγοί αυτοί είνε μεγαλόσωμοι και έχουν κρέας έξαιρετικά νόστιμο.

Σέ μερικούς ποταμούς της Άμερικής υπάρχει ένα είδος καθυμένων δηλητηριοδών. Τό δάγκαμά τους

προκαλεί συνήθως τόν θάνατο!...

— Στήν Ίταλία υπάρχει ένα χωριό, στις πλαγιές τών Άπεννίνων, τοι όποιου οι κάτοικοι έχουν 25 χρόνια να κατέβουν στις γύρω πεδιάδες. Όταν κανείς άπ' τους κατοίκους του χωριού αυτού κατέβαινε άλλοτε στους πλησιον κάμπους, προσεβάλλετο από αγίατρεινο μαρμαριό. Έκποτε οι κάτοικοι του χωριού αυτού δέν τό κούνησαν άπ' τόν τόπο τους. Τροφές τούς πηγαίνουν κει πάνω διάφοροι έμποροι.

— Ένας Έλβετός θεολόγος έβγαλε τελευταία ένα όγκωδέστατο σύγγραμμα για να ύποστηρίξη ότι ό Άδάμ και ή Εβα δέν έτοποθετήθηκαν άμέσως στόν Παράδεισο, ούτε και διώχθηκαν από αυτόν. Ο Δημιουργός τούς έγοτθέτησε προσωρινώς σέ μιά άκρη του οθρανού, έφτιασε έπειτα τόν Παράδεισο κ' έβαλε μέσα σ' αυτόν τούς δυό Προτοπλάστους!...

— Ή Βιολογική Έταιρία του Βερολίνου έμελέτησε και έπεκρότησε ως άπολύτως όρθή, την άποψη ένος γεραμού γατρού, που ύποστηρίζει ότι ό όργανισμός ένος ανθρώπου, ό όποιος γεννήθηκε εντελώς ήγιης δέν κινδυνεύει να πάθη και τό έλάχιστο έστο, από οιανδήποτε άρρώστεια.

— Ένας Άγγλος ύγειονολόγος διισχυρίζεται ότι τό πιο επικίνδυνο από τά κατοικίδια ζωα είνε ή γάτες της Άγκύρας. Προσβάλλονται από φυματίωση κρυφή κ' ένώ φαίνονται πολύ γερές, εύρωστες και παιγνιδιές, πάσχουν και είνε επικινδυνωδέστατες.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΓΑΛΗΝΗ

Δέν άκούεται ούτε [κώμα] εις την έρμη άκρο- [γιαλιό], λές και ή θάλασσα [κωμάται] μέσ' στής γής τήν [αγκαλιό]. ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΣ

